

Bitva na Zubštejně 2007

[Foto Donny](#) [Foto taťka](#) [Foto Jiřík 1](#) [Foto Jiřík 2](#)

[Foto Šebela](#) [Foto Michal](#) [Foto RZM](#)

Datum	18. - 22. července 2007	
Pořádal	Dr.Obek	Zubštejn
Zúčastnili se	Donny	Vystupující
	Paťa	Vystupující
	Kalif	Vystupující
	Worlík	Vystupující
	Monička	Přihlízející
	Jiřík	Vystupující
	Kost'a P.	Fotící
	Kost'a J.	Přihlízející
	Honza V.	Vystupující
	Verča	Fotící
	Morgana	Vystupující
	Gastorm	Vystupující
	Hanička	Přihlízející
	Palomides	Vystupující
	Soňa	Přihlízející
	Jana V.	Přihlízející
	Taťka Milan	Fotící
	Helena	Fotící
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Středa 18. července 2007

Tak opět po roce, hurá na Zubál. Kolem poledne jsem naskládal věci do auta, naložil obě Kostě a vyrazili jsme, směr sever. Cesta nebyla dlouhá, myslím něco kolem hodinky a půl, ale díky Mikrokoště jsme se fakt nenudili. Nejvíce mě pobavilo, jak jsme kousek od Zubálu zastavili, abychom se osvěžili v potoce, co tekl hnedle vedle silnice a přitom jsme chtěli tuto zastávku využít k tomu, abychom si odskočili. No a Malá Kost'a opravdu neskákala moc daleko... taktak, že mi nepočůrala boty!

Po příjezdu do cíle jsme se uvítali s Paťákem, Drobkem a dalšími, co přijeli před námi. Postavili jsme si stan, vytáhli lahvinku a šli se bavit.

Čtvrtek 19. července 2007

Ráno jsme vstali, najedli jsme se a pak kolem oběda jsme vyrazili do Bystřice na nákup. Opět jsme se nenudili, tentokrát díky Paťovi. Vedro bylo strašné, ale já měl pocit, že se fakt rozpustím. Smotal jsem jedno okénko nadoraz, pak druhé a pak když jsem si utíral z čela pot, viděl jsem, jak se Paťa DOBŘE baví. Svítlo mi. Podíval jsem se na palubovku a myslel jsem, že ho zabiju. Ta sviňa mi pustil na plno topení a veškeré větráky nasměroval na mne!

Po návratu jsem pak ještě kolem třetí vezl Dr.Obka na vlak do Nedvědic, ale i tak to nebyla moje poslední cesta, protože na půl patou jsem pak musel jet vyzvednout do Bystřice Palomida s Haničkou. Ale ony ty cesty nebyly zase tak úplně k zahození, protože každou cestou jsem nahoru vyvezl kolem 40 litrů pitné vody. Jeden desetilitrový barel jsem pak využil s Kost'ou, abychom se večer mohli umýt.

Navečer se pak spustila docela slušná bouřka, takže jsme večer strávili v gotičáku a bavili se šmírováním do noci, jak probíhá bouřka. Ta dokonce chvílemi natolik oslábla, že venku ani nepršelo.

Pátek 20. července 2007

Konečně pátek! Den, kdy houfně začínají dojíždět ostatní. Jako první, co hnedka ráno dojelo, byly mobilní hajzlíky. Nechal jsem se zlákat čistotou, vůní a desinfekcí a tak jsem je hned s Malou Kost'ou, šel pokřtít. V neděli bych to v tom smradu a špíně fakt nedal.

Jak jsme se nasnídali, sebrali jsme se s Paťákem a Kostěma a vyrazili jsme na hříbky. Moc toho nebylo, ale něco se nám podařilo nasbírat. Po cestě zpátky, bylo tak asi kolem oběda, jsme se přivítali s právě dorazivšíma Moravákama. Někteří i s jejich nesmrtelným přítelem - Magistrem.

Pak jsme něco málo poobědvali, nasedli jsme s Kostěma a Paťákem do auta a vyrazili opět nakoupit do Bystřice. Po cestě jsme si pak ještě udělali zajížd'ku do Domanína, abychom se vykoupani. Navrátili jsme se pak kolem čtvrté a zjistili jsme, že už dojelo opravdu hafo lidí. Převlékli jsme se tedy do kostýmů a šli jsme se opět přivítat. Pak jsme si udělali ležení před gotičákem, v jehož středu bylo ohniště. Někteří se šli ještě v průběhu večera vykoupat, jako třeba já, ale navečer byli všichni zpět, aby nepropásli nic z večerní zábavy. Výčep byl sice otevřen, ale tam jsme stejně chodili jenom, když nám došlo pivo. Jinak jsme byli povětšinou u stanu u ohně. Já tam pak ještě dal kolovat láhev fernetu s tím, že slavím 27, ale stejně dříve než se láhev dostala do poloviny kolečka, tak všichni zapomněli, co se slaví.

Sobota 21. července 2007

Nad ránem, asi kolem páté, bylo už světlo, nás probudila dost brutální BOUŘKA. Všechno mokré a to i ve stanu. No vylezl jsem ze spacáku, otevřel stan a na vlastní oči jsem uviděl tu spoušť. Nekonečně dlouhé provazce z vody se táhly odkudsi z temného nebe až k zemi a oblohu co chvíli ozářil oslepující blesk. Ohlušující hrom následoval téměř hned vzápětí. Z toho jsme usoudili, že bouřka je téměř přímo nad námi. Šel z toho docela strach. Protáhl jsem se otvorem ve stanu, abych vylezl ven a mohl se jít zeptat Donnyho, zda má ve stanu sucho a zda by nás na zbytek noci vzal s Kost'ou k sobě. Jenom jsem vylezl, šlápl jsem do opravdu hluboké kaluže. Vodu jsem měl až nad kotníky. Druhý problém se objevil vzápětí. Byl jsem venku ani ne 5 sekund a byl jsem promočený na kost. Padající voda byla sice teplá, ale i tak mokré hadry na

těle nebyly nic příjemného. Vyřešil jsem to po svém. Bohužel o dalším, co se dělo toho bouřlivého rána se raději z úcty k sobě rozepisovat nebudu. Ne že bych se styděl, ale někteří jedinci opravdu nechápou pojem „spjat s přírodou“. Kost' a byla bohužel jedním z nich a pro mé myšlenkové pochody v danou chvíli neměla vůbec pochopení. Navíc uplatním svého práva jako cenzora. Alespoň zde na papíře. Nemám totiž vůbec obavy o tom, že by to, co se dělo toho rána zůstalo zapomenuto.

Probudili jsme se pak s Kost'ou u Donnyho ve stanu někdy kolem deváté hodiny. Na obloze už po bouřce nezůstalo ani stopy a jediným svědkem ranní bouřkové tragédie byly pomalu vysychající kaluže, které se měnily v krásná blatiště. Ta samozřejmě některé jedince natolik svou přítomností provokovala, že bylo někdy kolem poledne, kdy především Moraváci z nich udělali ring pro zápasy v bahně. Jedinci jako Lukáš a Tomáš, pak byli celí od blata zaslouženě, ale další, jako já či jako Paťa, jsme si bahenní koupel fakt nezasloužili.

V průběhu dopoledne jsme si mezi sebou vyměňovali zážitky z noční bouřky, především o tom, kdo jak má ve stanu mokro, či co mu zmoklo. Můj Taťka měl docela štěstí, protože zůstal v suchu, jenom si stěžoval na to, jak jej v během bouřky se bojící Helena málem uškrtila. Donny zase brečel, jak jsme jej s Kost'ou vystrnadili ze stanu. V průběhu dopoledne jsme také chystali bojiště a především beranidlo.

Asi kolem druhé konečně vypukla bitva. Já jsem letos stál na straně dobyvatelů. A jak jsem byl celý od blata, opravdu jsem vypadal jak zanedbaný žoldák, který se již týdny nemyl. Na straně dobyvatelů jsem ale nestál sám, byli tam se mnou i Moraváci. Lukáš třeba se mnou držel přední nosnou osu beranidla. Ono, když se tak probírám těmi fotkami, se mi zdá, že hrad za Lucius bránil jenom Donny. Také za to životem zaplatil. Pravdou je, že si nepamatuji bitvu, kdyby hrad dobyt nebyl a tak i tentokrát hrad padl a Honza V. pak na jeho vrcholu slavnostně vztyčil naši vítěznou korouhev. Trošku mi to na těch fotkách připomíná, jak Rudá Armáda vítězně vyvěsila nad Reichstagem prapor Sovětského svazu, když v roce 1945 dobyla Berlín. Ono vůbec tam bylo více humorných událostí. Například jak jsme se snažili beranidlem vyrazit bránu, ona relativně dobře odolávala (když nebudu počítat obránce, kteří ji vlastním tělem zapírali a nás, kteří jsme vši silou brzdili sílu beranidla) a ona se všemi těmi vibracemi zhroutila palisáda hnedle vedle.

Po bitvě jsme se šli napojit a odpočinout si na chvíli do stínu, ale ne na moc dlouho, protože již kolem čtvrté nás čekali šermířské šarvátky mezi pomníkem a podiem. Nejprve jsme šli na sebe se zbraněmi a pak, jak to již tradičně na Zubálu bývá, tak na pěsti. Při tom klasicky došlo na vyřizování osobních účtů. Hlavně co se týkalo účtů mezi mnou, Lukášem, Tomášem, Rumem, Mackem... no vlastně vůbec s Moravákama. Ukončili jsme to pak tím, že jsem s Moravákama chytil Tomáše a částečně vzpouzejícího se, jsme jej šli zchladit přímo pod pivní pípu. Nenáviděl nás.

V průběhu odpoledne jsme se pak již zchlazovali všichni a dobrovolně. Jenom v tom rozdíl, že jsme tak činili pomocí pivního kelímku. Já si pak ještě s Kost'ou udělal procházku dolů do vesnice, abychom se tam u pumpy mohli zchladit a trošku té špíny z nás odstranili. V průběhu odpoledne nás také opustil Donny, řka že má servis a musí jet domů. Fakt dobrý, dojede si v pátek a v sobotu zase zdrhne. Naštěstí nám nechal svůj stan, kdyby se zase objevila bouřka.

Navečer nám pak zahrála skupina Kodex (fakt dobrý!!!) a kolem půlnoci, ti cáklejší z nás (včetně mne), jsme se pomazali fosforeskujícími barvičkami (ta studená světla co se prodávají

v trubičkách na různých akcích) a šli strašit mezi lidi. Nevýhodu této zábavy jsem odhalil až doma. Ta barva nejde z hader vůbec vyprat, takže ty nové bruchy jsem mohl rovnou vyhodit!!!

Neděle 22. července 2007

Ráno jsme vstali, najedli se, sbalili se, rozloučili a bylo něco kolem půl jedné, když jsem opouštěl zříceninu hradu Zubštejn, směr Brno.

---

klf